

Hazineye Giden Yol

Aslı Akpınar

Dante, nehrin kıyısında oturmuş, günlüğünün sayfalarını karıştırıyordu. Ne kadar da seviyordu günlük tutmayı. Her gün yaşadığı üzücü, heyecanlı olayları ve mutlu olduğu her şeyi defterinin sayfalarına en ince ayrıntısına kadar yazardı. Belki de büyüdüğünde anılarını bir kitap haline bile getirebilirdi. Ama bunun için macera dolu olaylar da yaşamak istiyordu. Hayatını bazen tekdüze buluyordu ve bu şekilde yaşamaktan sıkıldığı da oluyordu. Peki ne yapmalıydı? Acaba uzun bir yolculuğa mı çıkmalıydı? Bu düşünceler aklını kurcalayıp duruyordu. Ertesi gün evinin tavan arasında duran kitaplarla dolu rafları ve sandıkları teker teker karıştırmaya başladı. Tavan arasında dedesine ait eski bir sandık vardı ve uzun süredir kimsenin bu sandığı açmadığını fark etti. Toz içinde duran sandığın içini didik didik ederken içindeki bir harita gözüne ilişti. Haritayı eline aldı ve bütün gece bu esrarengiz haritayı inceledi. Üstünde el yazısıyla birçok not ve çizim de vardı. Bu haritadaki yerlere gitmek için heyecan duydu. Ertesi sabah haritayı sırt çantasına koyarak yola koyuldu. Maceralara yelken açma fikri çok hoşuna gitmişti. Keşke yanında arkadaşı Mina da olsaydı. Ama bu maceraya tek başına çıkmalıydı. Belki de bu macera tehlikeli bile olabilirdi. Bisikletinin pedallarını heyecanla çevirmeye başladı. Haritada ilk gideceği yer, yaklaşık bir saat uzaklıktaki bir kulübeydi. Burası haritada yeşil renkle işaretliydi, çok meraklanmıştı. Acaba bu kulübede hazine için bir ipucu mu yakalayacaktı? Kavak ağaçlarının arasında yol almaya devam etti. Sonunda çatısından dumanlar tüten, yemyeşil bir bahçe içinde olan haritada gördüğü o mavi kulübeye ulaştı. Evet, bu küçük ev aradığı ev olmalıydı. Biraz soluklandı, gücünü topladı ve kulübenin kapısını çaldı. Kapıyı bir dev açtı. Kocaman cüssesine rağmen oldukça sevimli görünüyordu. İlk görüşte deve güven duydu. Devın askılı bir şortu, beyaz sakalları ve kocaman mavi gözleri vardı. Dev, Dante'yi gülümseyerek karşıladı. "Ben de seni bekliyordum" dedi Dante'ye. Dante şaşırdı. Bu dev onu nereden tanıyordu? "Siz beni tanıyor musunuz bayım?" dedi. "Evet, tabii ki" diye karşılık verdi Dev. "Deden bir gün senin geleceğinden bahsetmişti 22 bana" dedi. "Senin bende bir emanetin var" dedi. Dante çok heyecanlandı. Dev içeriden bir kolye getirdi. Üzerinde göz alıcı kristal bir taş bulunan büyük bir kolyeydi bu. Dante, kolyeyi evirdi çevirdi, kolyeye bir anlam veremedi. Sevimli Dev, "Korkma çocuk, bu kolye senin kaderin. Maceranda sana yol gösterecek ve yardımcı olacak sana" dedi. Dante, kolyeyi aldıktan hemen sonra haritasına göz atarak ikinci adresine doğru yola çıktı. Yol onu bir dağa götürdü. Bu sefer pedal çevirirken çok zorlandı. Dağın tepesinde kocaman bir çınar ağacına ulaştı. Haritada işaretli yer tam da bu ağaçtı. Ağaca ulaştığında birden ortalık karardı ve büyük bir fırtına koptu. Dante, ne yapacağını şaşırdı. Fırtına onu yerden yere vuruyordu. Elinde sımsıkı tuttuğu kolye birden ışık topuna dönüştü. Dante, şaşkınlık içinde kaldı. Fırtına aniden dindi. Etrafta kuşlar uçuşmaya başladı. Kuşların hepsi çınar ağacının kovuğuna kondu. Dante, kovuğun içine göz attı. Bir de ne görsün? Parıl parıl parlayan büyük bir anahtar "Beni al!" der gibi duruyordu orada. Dante, anahtarı alıp hızlıca çantasına koydu. Bu anahtar belki de hazinenin kilidini açacaktı. Sevinç içinde tekrar yola koyuldu. Belki de bu kolye sihirliydi ve gerçekten Dev'in dediği gibi ona yardımcı oluyordu. İki 23 saat boyunca hiç durmadan pedal çevirdi. Bu sefer gideceği yer bir mağaraydı. Sihirli kolyesi yanında olduğu sürece hiçbir şeyden korkmuyordu. Mağaraya geldiğinde kocaman yarasaların ve kocaman bir ayının mağarayı koruduğunu fark etti. "Ne yapabilirim?" diye düşündü kendi kendine. Sihirli kolye acaba işe yarar mıydı? Denemekle ne kaybederdi ki? Kolyenin taşını eliyle ovalamayı denedi. Hiçbir şey olmadı. Kolyeyi boynuna geçirmesiyle tüm yarasalar oradan hızla uzaklaştı. Ayı ise birden uykuya daldı. Dante, nihayet mağaranın içine ulaştı. Mağaranın içinde bir hazine kutusu vardı. Gözlerine inanamadı. Demek ki dedesinin haritası bir hazineyi işaret ediyordu. Çantasından çıkardığı anahtar ile hazine kutusunu açtı. Kutunun içinde ailesine ait olduğunu düşündüğü çok değerli mücevherler vardı. Annesi ve babasının

Dante'ye yazdığı bir mektup da kutunun içindeydi. Dante mektubu okudu. Bu macerayı hayatı boyunca unutmayacaktı. Dönüş yoluna geçti. Eve dönünce tüm bu olanları arkadaşı Mina'ya anlattı. Yazacağı kitabında mutlaka bu maceradan bahsedecekti.